

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/634/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812217980
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812217980.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa: P., s.r.o., so sídlom V., P. č. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného R. kancelárkou I. P., s.r.o. so sídlom V., T. č. 4, proti odporcovi: F. republika - U. spravodlivosti F. republiky, so sídlom V., K. námestie č. XX, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. januára 2015, č. k. 7C/144/2012-445 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým návrhy navrhovateľa zamietol a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vylúčil na samostatné konanie vec sp. zn. 7C 263/2012. Návrhy navrhovateľa vo všetkých veciach spojených na spoločné konanie s vecou sp. zn. 7C 144/2012 zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 27.9.2012, podaným prostredníctvom právneho zástupcu v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 7C 144/2012, 7C 145/2012, 7C 146/2012, 7C 148/2012, 7C 149/2012, 7C 150/2012, 7C 151/2012, 7C 152/2012, 7C 153/2012, 7C 154/2012, 7C 155/2012, 7C 156/2012, 7C 157/2012, 7C 158/2012, 7C 159/2012, 7C 160/2012, 7C 161/2012, 7C 162/2012, 7C 163/2012, 7C 164/2012, 7C 165/2012, 7C 166/2012, 7C 167/2012, 7C 168/2012, 7C 169/2012, 7C 170/2012, 7C 171/2012, 7C 172/2012, 7C 173/2012, 7C 174/2012, 7C 175/2012, 7C 176/2012, 7C 177/2012, 7C 178/2012, 7C 179/2012, 7C 180/2012, 7C 181/2012, 7C 182/2012, 7C 183/2012, 7C 184/2012, 7C 185/2012, 7C 187/2012, 7C 188/2012, 7C 190/2012, 7C 191/2012, 7C 192/2012, 7C 193/2012, 7C 194/2012, 7C 196/2012, 7C 197/2012, 7C 198/2012, 7C 199/2012, 7C 200/2012, 7C 201/2012, 7C 202/2012, 7C 203/2012, 7C 204/2012, 7C 205/2012, 7C 206/2012, 7C 207/2012, 7C 208/2012, 7C 209/2012, 7C 212/2012, 7C 213/2012, 7C 214/2012, 7C 215/2012, 7C 216/2012, 7C 217/2012, 7C 218/2012, 7C 219/2012, 7C 220/2012, 7C 221/2012, 7C 222/2012, 7C 223/2012, 7C 224/2012, 7C 225/2012, 7C 226/2012, 7C 227/2012, 7C 228/2012, 7C 229/2012, 7C 230/2012, 7C 231/2012, 7C 232/2012, 7C 233/2012, 7C 234/2012, 7C 235/2012, 7C 236/2012, 7C 237/2012, 7C 238/2012, 7C 240/2012, 7C 241/2012, 7C 242/2012, 7C 243/2012, 7C 244/2012, 7C 245/2012, 7C 246/2012, 7C 247/2012, 7C 248/2012, 7C 249/2012, 7C 250/2012, 7C 251/2012, 7C 252/2012, 7C 253/2012, 7C 254/2012, 7C 255/2012, 7C 256/2012, 7C 257/2012, 7C 258/2012, 7C 259/2012, 7C 260/2012, 7C 261/2012, 7C 262/2012, 7C 263/2012, 7C 264/2012, 7C 265/2012, 7C 266/2012, 7C 267/2012, 7C 268/2012, 7C 274/2012, domáhal proti odporcovi náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 144/2012-7 zo dňa 25.10.2012 spojil na spoločné konanie uvedené veci s tým, že vec bude ďalej vedená pod č. k. 7C 144/2012. Okresný súd Prievidza uznesením č. k.

7C 144/2012-405 zo dňa 28.08.2014 vylúčil na samostatné konanie veci sp. zn. : 7C 149/2012, 7C 151/2012, 7C 152/2012, 7C 153/2012, 7C 157/2012, 7C 159/2012, 7C 172/2012, 7C 173/2012, 7C 174/2012, 7C 175/2012, 7C 176/2012, 7C 177/2012, 7C 178/2012, 7C 182/2012, 7C 183/2012, 7C 188/2012, 7C 194/2012, 7C 197/2012, 7C 199/2012, 7C 200/2012, 7C 205/2012, 7C 207/2012, 7C 209/2012, 7C 215/2012, 7C 216/2012, 7C 218/2012, 7C 222/2012, 7C 223/2012, 7C 224/2012, 7C 225/2012, 7C 226/2012, 7C 227/2012, 7C 228/2012, 7C 229/2012, 7C 230/2012, 7C 231/2012, 7C 232/2012, 7C 233/2012, 7C 234/2012, 7C 237/2012, 7C 240/2012, 7C 241/2012, 7C 242/2012, 7C 243/2012, 7C 245/2012, 7C 246/2012, 7C 248/2012, 7C 249/2012, 7C 251/2012, 7C 253/2012, 7C 260/2012, 7C 161/2012, 7C 162/2012, 7C 165/2012, 7C 168/2012, 7C 171/2012, 7C 181/2012, 7C 185/2012, 7C 187/2012, 7C 190/2012, 7C 192/2012, 7C 193/2012, 7C 196/2012, 7C 198/2012, 7C 202/2012, 7C 203/2012, 7C 204/2012, 7C 208/2012, 7C 214/2012, 7C 247/2012, 7C 250/2012, 7C 257/2012, 7C 261/2012, 7C 264/2012, 7C 267/2012, 7C 268/2012, 7C 179/2012, 7C 255/2012, 7C 259/2012, 7C 146/2012, ktoré boli uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 7C 144/2012-7 zo dňa 25.10.2012 spojené na spoločné konanie s vecou č. 7C 144/2012. Návrh navrhovateľa na vylúčenie na samostatné konanie sp. zn. : 7C 160/2012, 7C 167/2012, 7C 170/2012, 7C 256/2012, 7C 254/2012, 7C 263/2012, 7C 145/2012, 7C 148/2012, 7C 150/2012, 7C 154/2012, 7C 155/2012, 7C 156/2012, 7C 158/2012, 7C 163/2012, 7C 164/2012, 7C 166/2012, 7C 169/2012, 7C 180/2012, 7C 184/2012, 7C 191/2012, 7C 201/2012, 7C 206/2012, 7C 212/2012, 7C 213/2012, 7C 217/2012, 7C 219/2012, 7C 220/2012, 7C 221/2012, 7C 235/2012, 7C 236/2012, 7C 238/2012, 7C 244/2012, 7C 252/2012, 7C 258/2012, 7C 262/2012, 7C 265/2012, 7C 266/2012, 7C 274/2012, ktoré boli uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 7C 144/2012-7 zo dňa 25.10.2012 spojené na spoločné konanie s vecou č. 7C 144/2012 zamietol. Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa zistil tento skutkový stav: Vo veci sp. zn. 7C 160/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Er 1279/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 12.8.2009 súd vyzval exekútora na doplnenie návrhu o vykonanie exekúcie tak, že predloží spotrebiteľskú zmluvu na základe ktorej sa má vymáhať pohľadávka v predmetnom exekučnom konaní. Dňa 8.9.2009 exekútor predložil súdu na vedomie výzvu adresovanú navrhovateľovi, aby predložil zmluvu o úvere. Dňa 14.9.2009 navrhovateľ požiadal súd o predĺženie lehoty o 60 dní, za účelom predloženia zmluvy o úvere, ktorú musí hľadať v archíve. Po predložení uvedeného listinného dôkazu exekučný súd uznesením č. k. 15Er 1279/2009-14 zo dňa 23.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymožení poplatku 371,77 eur, poplatku 7,97 eur, úroku z omeškania 0,25% zo sumy 836,49 eur od 13.8.2008 do zaplataenia, trov rozhodcovského konania 223,63 eur a v časti trov oprávneného v exekučnom konaní v sume 65,68 eur zamietol. Exekučný súd dňa 8.3.2010 poveril L.. E. M. vykonaním exekúcie, a to o vymoženie istiny 464,72 eur. Vo veci sp. zn. 7C 167/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 9Er 25/2009 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 29.1.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Exekučný súd dňa 3.2.2009 poveril L.. E. M. vykonaním exekúcie. Vo veci sp. zn. 7C 170/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16Er 1500/2010 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 7.6.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 1500/2010-10 zo dňa 9.9.2010 žiadosť súdneho exekútora v časti o vymoženie poplatku za poskytnutie úveru 570,94 eur, poplatku za upomienky 7,96 eur, zmluvnej pokuty 312,- eur, úrokov z omeškania (špecifikovaných vo výroku), trov rozhodcovského konania 278,96 eur, trov oprávneného v exekučnom konaní 114,87 eur zamietol. Exekučný súd dňa 5.10.2010 poveril L.. E. M. vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 89,26 eur. Vo veci č. k. 7C 254/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Er 2736/2010 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 14.10.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2736/2010-10 zo dňa 24.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymoženie istiny 331,27 eur, úroku z omeškania (špecifikovaného vo výroku), trov rozhodcovského konania 163,39 eur, trov exekúcie oprávneného 67,60 eur zamietol. Exekučný súd dňa 29.11.2010 poveril L.. E. Krutého vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 114,20 eur. Vo veci sp. zn. 7C 256/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Er 1626/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 18.9.2009 exekučný súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s neoddeliteľnými súčasťami. Oprávnený na výzvu nereagoval, preto súd

predvolal na informatívny výsluch povinnú, na ktorom predložila zmluvu o úvere a splátkový kalendár. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1626/2009-14 zo dňa 25.3.2010 žiadosť súdneho exekútora v časti o vymozenie istiny 252,27 eur (poplatky), úrokov z omeškania (špecifikovaných vo výroku), trov rozhodcovského konania 147,08 eur, trov exekúcie zamietol. Exekučný súd dňa 29.3.2010 poveril L. E. M. vykonaním exekúcie o vymozenie istiny 212,17 eur. Vo veci sp. zn. 7C 148/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16Er 1275/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 5.8.2009 exekučný súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 25.8.2009 súdny exekútor predložil súdu výzvu, ktorú adresoval oprávnenému s obsahom, aby zaslal priamo exekučnému súdu zmluvu o úvere. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 1275/2009-10 zo dňa 29.10.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 150/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Er 1632/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 24.9.2009 exekučný súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1632/2009-10 zo dňa 23.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje

základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 154/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 9Er 1284/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 1284/2009-10 zo dňa 11.12.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 158/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Er 1406/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 6.8.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 14.8.2009 exekučný súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 8.9.2009 exekútor predložil súdu výzvu, ktorú adresoval oprávnenému s obsahom, aby priamo súdu predložil požadované listiny. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1406/2009-10 zo dňa 21.10.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 163/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Er 2894/2009 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 29.12.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 18.2.2010 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere aj s neoddeliteľnými súčasťami. Dňa 4.3.2010 exekútor oznámil, že oprávnený sa rozhodol, že nebude predkladať súdu k návrhu, a ani v priebehu exekučného konania zmluvu o úvere. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2894/2009-11 zo dňa 26.3.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 166/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 2127/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 14.10.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 22.10.2009 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 11.11.2009 exekútor predložil výzvu adresovanú oprávnenému, aby priamo súdu zaslal zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami. Dňa 19.11.2009 navrhovateľ ako oprávnený žiadal o informáciu o stave konania. Dňa 30.11.2009 oprávnený súdu oznámil, že k návrhu na vykonanie exekúcie, a ani v priebehu exekučného konania nebude predkladať zmluvu o úvere. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2127/2009-12 zo dňa 19.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej

sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprímerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 180/2012 zo spisu sp. zn. 16Er 2827/2009 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 21.12.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 23.2.2010 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 16.3.2010 exekútor predložil výzvu adresovanú oprávnenému, aby priamo súdu zaslal zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 2827/2009-10 zo dňa 10.5.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprímerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 184/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 1861/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 25.9.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 5.10.2009 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 19.11.2009 navrhovateľ ako oprávnený žiadal o informáciu o stave konania. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er

1861/2009-10 zo dňa 22.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 206/2012 z rozhodnutia sp. zn. 15Er 1779/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 16.9.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1779/2009-10 zo dňa 23.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 213/2012 zo spisu sp. zn. 16Er 1273/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 5.8.2009

súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 25.8.2009 exekútor predložil výzvu adresovanú oprávnenému, aby priamo súdu zaslal zmluvu o úvere s jej neoddeliteľnými súčasťami. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 1273/2009-10 zo dňa 29.10.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 212/2012 zo spisu sp. zn. 16Er 1623/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 11.11.2009 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 2.12.2009 exekútor oznámil, že oprávnený sa rozhodol, že nebude k návrhu na vykonanie exekúcie a ani v priebehu exekučného konania predkladať zmluvu o úvere. Dňa 4.12.2009 oprávnený súdu predložil podanie, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru výzva na predloženie zmluvy o úvere je právne neopodstatnená. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 1623/2009-12 zo dňa 15.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2

zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 217/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 1629/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1629/2009-10 zo dňa 23.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 221/2012 zo spisu sp. zn. 9Er 1285/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 1285/2009-10 zo dňa 11.12.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle

ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 274/2012 zo spisu sp. zn. 16Er 1778/2009 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 16.9.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 11.11.2009 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 2.12.2009 exekútor oznámil, že oprávnený sa rozhodol, že nebude k návrhu o vykonanie exekúcie, a ani v priebehu exekučného konania predkladať zmluvu o úvere. Dňa 4.12.2009 oprávnený súd predložil podanie, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru výzva na predloženie zmluvy o úvere je právne neopodstatnená. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 1778/2009-11 zo dňa 18.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z. z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 236/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 1121/2010 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.4.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1121/2010-10 zo dňa 25.5.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu

účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa s cieľom obísť právne predpisy, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, a preto takáto dohoda je v rozpore s § 52 ods. 1 Obč. zákonníka. Keďže neprijateľné podmienky sú neplatné, nie je možné na ich základe priznať plnenie. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 164/2012 zo spisu sp. zn. 9Er 1319/2010 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 12.5.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 1319/2010-11 zo dňa 10.9.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa s cieľom obísť právne predpisy, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, a preto takáto dohoda je v rozpore s § 52 ods. 1 Obč. zákonníka. Keďže neprijateľné podmienky sú neplatné, nie je možné na ich základe priznať plnenie. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 145/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 2453/2010 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 10.9.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2453/2010-9 zo dňa 15.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 156/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 2447/2010 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť exekútora o

udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 10.9.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2447/2010-9 zo dňa 11.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 191/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 2563/2010 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 23.9.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2563/2010-9 zo dňa 15.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa s cieľom obísť právne predpisy, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, a preto takáto dohoda je v rozpore s § 52 ods. 1 Obč. zákonníka. Keďže neprijateľné podmienky sú neplatné, nie je možné na ich základe priznať plnenie. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 244/2012 zo spisu sp. zn. 9Er 2432/2010 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 9.9.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 2432/2010-9 zo dňa 12.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú

podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 266/2012 zo spisu sp. zn. 9Er 2431/2010 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 9.9.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 2431/2010-9 zo dňa 21.10.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 252/2012 zo spisu sp. zn. 16Er 3374/2010 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 13.12.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 3374/2010-9 zo dňa 7.2.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 144/2012 zo spisu sp. zn. 16Er 2499/2011 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 2499/2011-10 zo dňa 26.8.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský

rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 155/2012 zo spisu sp. zn. 16Er 2503/2011 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 2503/2011-10 zo dňa 25.8.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 169/2012 zo spisu sp. zn. 16Er 2507/2011 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 2507/2011-11 zo dňa 30.8.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 201/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 2767/2011 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 24.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 18.11.2011 súd vyzval oprávneného na predloženie rozhodcovskej zmluvy a zmluvy o úvere. Dňa 20.12.2011 oprávnený predložil zmluvu o úvere. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2767/2011-14 zo dňa 28.3.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá však k návrhu na vykonanie exekúcie (ani k žiadosti o udelenie poverenia) priložená nebola. Za účelom posúdenia platnosti a prijateľnosti rozhodcovskej doložky, vyzval súd oprávneného prostredníctvom právneho zástupcu na predloženie rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený na výzvu súdu nereagoval. Exekučný súd nemal k dispozícii všetky listiny, ktorými by mohol podrobne posúdiť prijateľnosť podmienok, podľa ktorých bola zmluva uzavretá a zákonnosť vydania exekučného titulu. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 219/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 2899/2011 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 7.9.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 18.11.2011 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby predložil rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 8.12.2011 (došlo 20.12.2011) oprávnený predložil zmluvu o úvere so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2899/2011-15 zo dňa 28.3.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva,

že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá však k návrhu na vykonanie exekúcie (ani k žiadosti o udelenie poverenia) priložená nebola. Za účelom posúdenia platnosti a prijateľnosti rozhodcovskej doložky, vyzval súd oprávneného prostredníctvom právneho zástupcu na predloženie rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený na výzvu súdu nereagoval. Exekučný súd nemal k dispozícii všetky listiny, ktorými by mohol podrobne posúdiť prijateľnosť podmienok, podľa ktorých bola zmluva uzavretá a zákonnosť vydania exekučného titulu. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 220/2012 zo spisu sp. zn. 9Er 2966/2011 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 13.9.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 2966/2011-10 zo dňa 18.10.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 235/2012 zo spisu sp. zn. 9Er 2644/2011 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 15.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 12.9.2011 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby predložil rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku, na základe ktorej vznikla rozhodcovskému súdu právomoc rozhodnúť predmetný spor v rozhodcovskom konaní. Dňa 14.11.2011 súd urgovoal právneho zástupcu oprávneného na predloženie požadovanej listiny. Dňa 25.11.2011 (došlo 6.12.2011) oprávnený predložil zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 2644/2011-15 zo dňa 21.12.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá však k návrhu na vykonanie exekúcie (ani k žiadosti o udelenie poverenia) priložená nebola. Za účelom posúdenia platnosti a prijateľnosti rozhodcovskej doložky, vyzval súd oprávneného prostredníctvom právneho zástupcu na predloženie rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený na výzvu súdu nereagoval. Exekučný súd nemal k dispozícii všetky listiny, ktorými by mohol podrobne posúdiť prijateľnosť podmienok, podľa ktorých bola zmluva uzavretá a zákonnosť vydania exekučného titulu. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 238/2012 zo spisu sp. zn. 9Er 2506/2011 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 2506/2011-10 zo dňa 12.9.2011 žiadosť súdneho exekútora udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 258/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 2505/2011 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2505/2011-10 zo dňa 30.8.2011 žiadosť súdneho exekútora udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva,

že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 262/2012 zo spisu sp. zn. 15Er 2499/2011 (EX XXXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2499/2011-10 zo dňa 30.8.2011 žiadosť súdneho exekútora udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Vo veci sp. zn. 7C 265/2012 zo spisu sp. zn. 16Er 2496/2011 (EX XXXX/XXXX) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 2496/2011-9 zo dňa 11.8.2011 žiadosť súdneho exekútora udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil. Z úradnej činnosti (č. l. 192a) súd zistil, že navrhovateľ ako oprávnený podal sťažnosti na prieťahy v konaní vo veci: sp. zn. 15Er 2453/2012 (7C 145/2012) evidovaná ako Spr 1447/2010, sp. zn. 15Er 2447/2010 (7C 156/2012) evidovaná ako Spr 1442/2010, sp. zn. 9Er 1319/2010 (7C 164/2012) evidovaná ako Spr 1025/2010, sp. zn. 15Er 2563/2010 (7C 191/2012) evidovaná ako Spr 1450/2010, sp. zn. 15Er 2767/2011 (7C 201/2012) evidovaná ako Spr 379/2012, sp. zn. 15Er 2899/2011 (7C 219/2012) evidovaná ako Spr 378/2012, sp. zn. 9Er 2506/2011 (7C 238/2012) evidovaná ako Spr 1160/2012, sp. zn. 9Er 2432/2010 (7C 244/2012) evidovaná ako Spr 1497/2010, sp. zn. 9Er 2431/2010 evidovaná ako Spr 1496/2010. Predseda súdu v odpovediach konštatoval, že sťažnosť na prieťahy je neopodstatnená. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnemu záveru, že návrh nie je podaný dôvodne, preto ho zamietol. V predmetných exekučných veciach nedošlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu exekútora pred dňom 23.4.2009. Súd sa preto uplatnenou námietkou zaujatosti zo strany odporcu nezaoberal. V prejednávanych veciach sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza. Právnym predpisom, upravujúcim zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon (nesprávny úradný postup), b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej

zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zavinil, alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je citovaným zákonom koncipovaná ako objektívna, tzn. že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla), je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je článok 46 ods. 3 Ústavy SR. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Z uvedených skutočností vyplýva, že nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, tzn. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. S poukazom na zákonné podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd v danej veci skúmal tieto podmienky a dospel k záveru, že splnené neboli. Odporca v konaní namietal nedostatky návrhov na začatie konania. V tejto súvislosti súd konštatuje, že pokiaľ ide o odporcom namietané nedostatky, návrhy navrhovateľa v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania, pričom neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, nie je takou vadou návrhu, ktorá by bránila súdu vo veci ďalej konať. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej aj nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať, na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Navrhovateľ v prejednávanej veci poskytol súdu len tvrdenie, že podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, na ktorú odporca nereagoval pozitívne. Pokiaľ navrhol vykonať dôkaz, a to vyžiadať od odporcu príslušný spis, ktorý sa týka podaných žiadostí o prerokovanie nároku, vykonanie tohto dôkazu nebolo možné, pretože Ministerstvo spravodlivosti SR nevedlo osobitný spis pre jednotlivú podanú žiadosť. Podľa odporcu navrhovateľ neposkytol, ani napriek opakovaným výzvam v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nárokov. Za tohto stavu, keď navrhovateľ tvrdil, že žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov podal a odporca v zásade uvedenú skutočnosť potvrdil, súd uzavrel, že žiadosti o predbežné prerokovanie navrhovateľom boli podané v deň 23.4.2012, nároky boli uplatnené na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a s ohľadom na skutočnosť, že nároky navrhovateľa uspokojené neboli v lehote do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, súd považoval podmienku predbežného prerokovania za splnenú. Súd nevidel v podaní predmetných návrhov pred uplynutím šesťmesačnej lehoty prekážku v konaniach o nárokoch navrhovateľa, pretože uvedená šesťmesačná lehota uplynula dňa 23.10.2012 a v nasledujúcich dňoch a je zrejme, že k uspokojeniu jednotlivých nárokov navrhovateľa nedošlo. Vychádzajúc z právnej úpravy § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 citovaného zákona, platného do 31.12.2012 nemožno i v takomto prípade uprieť navrhovateľovi právo obrátiť sa na súd s nárokom na náhradu škody. Zákon podľa tejto úpravy nespájal s nedostatkom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a neposkytnutím následnej súčinnosti žiadateľa dôsledok zániku nároku na náhradu škody. Podľa právnej úpravy platnej v čase tvrdeného nesprávného úradného postupu (v jednotlivých veciach) a vzniku škody sa za nesprávny úradný postup považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody má pritom len ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Navrhovateľ za nesprávny úradný postup označil porušenie povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť, zbytočné priesťahy v konaní, nečinnosť exekučného súdu. Vo všetkých predmetných veciach spojených na spoločné konanie s vecou sp. zn. 7C 144/2012, exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. Žalobné návrhy označené NZP navrhovateľ odôvodnil tým, že exekučný súd o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia rozhodol po zákonnej lehote, že bol bezdôvodne nečinný, a že nesprávnym úradným postupom sú aj zbytočné priesťahy v konaní. Odpoveď, či došlo k vydaniu, resp. nevydaniu rozhodnutia exekučného súdu v zákonom ustanovenej lehote, poskytuje ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Prejav vôle normotvorcu vyjadrený v tejto právnej norme je pritom potrebné ozrejmiť výkladovými metódami, ktoré zachovávajú autenticitu sledovaného zámeru. Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ v znení platnom v období od 31.5.2009 do 31.5.2010 a v znení platnom od 1.6.2010 do 31.5.2011, exekučným titulom sú i vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Hoci v tomto ustanovení rozhodcovský rozsudok

za exekučný titul *expressis* nebol ustanovený (k tomu došlo až novelou účinnou od 1.6.2011), napriek tomu ho treba považovať za exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku aj pred účinnosťou novely uskutočnenej zákonom č. 102/2011 Z. z.. Súd vychádza z teologického výkladu zákona vloženie slov „rozhodcovských súdov a“ do § 41 ods. 2 písm. d/ sa podľa dôvodovej správy k tejto novele, odstraňuje len rozporný výklad § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, či pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených sa rozumejú rozhodcovské rozsudky. Pokiaľ pritom ide o novelizáciu Exekučného poriadku účinnú od 1.6.2010 (zák. č. 144/2010 Z. z.) jej účelom a zmyslom bolo zaviesť širšiu kontrolu materiálnej a formálnej vykonateľnosti tzv. mimosúdnych exekučných titulov, ku ktorým rozhodcovský rozsudok patrí (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu Žilina č. k. 11C 128/2014 z 14.4.2014). Súd teda prisvedčuje správnosti argumentácie odporcu, že ak sa do zákonnej formulácie exekučného titulu vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, išlo len o explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia.

V tomto smere je argumentácia navrhovateľa spočívajúca v tom, že rozhodcovské rozsudky do 1.6.2011 nebolo možné považovať za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, účelová. Navrhovateľ ani v exekučných konaniach nikdy nespochybňoval začlenenie rozhodcovského rozsudku pod citované ustanovenie Exekučného poriadku. Podľa názoru súdu, vychádzajúc z výslovného znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, 15 dňová lehota v období od 31.5.2009 do 31.5.2010 sa vzťahovala vždy len na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom. Následne sa osobitne upravovala situácia, keď súd takýto rozpor zistil a bol povinný nie udeliť poverenie, ale rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Keby bol zámer zákonodarcu pod zákonnú 15-dňovú lehotu vsunúť obe procesné situácie, nebola by osobitne upravovaná situácia pri zistení rozporu, napríklad exekučného titulu so zákonom. Uvedené má i logické opodstatnenie, pretože pri skúmaní exekučného titulu ide o zložitejší proces posudzovania zákonnosti priznaného plnenia, a to i v rozhodcovskom rozsudku. Súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR II.ÚS 5209/2012-39 z 10.7.2013. V období od 31.5.2010 do 31.5.2011 a v období po 1.6.2011 procesná lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom neplatila, ak exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok (potreba preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie) a neplatila ani v prípade negatívneho rozhodnutia, t. j. ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Pokiaľ by aj v uvedených časových obdobiach zákonodarcu mal úmysel, aby 15-dňová lehota exekučného súdu dopadala na rozhodnutie, ktorým zamietne žiadosť exekútora o udelenie poverenia (situácia, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok), bol by to explicitne zakotvil spôsobom ako v niektorých ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku, napr. v ustanovení § 44 ods. 8, § 50 ods. 2, v ktorých uložil exekučnému súdu rozhodnúť (či už pozitívne alebo negatívne) v tam stanovenej lehote. S ohľadom na cieľ a zásady Exekučného poriadku, na ktorých je budovaný, jeho ustanovenie § 44 ods. 2 nie je možné interpretovať rozširujúcim spôsobom tak, ako to predpokladá navrhovateľ. Pri posudzovaní uplatnených nárokov (NZP) je potrebné poukázať na ustanovenie § 45 ods. 1, ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní (zákon č. 244/2002 Z. z.), podľa ktorého súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, okrem iného i z dôvodu, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo písm. c/. V tejto súvislosti z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd je *ex offo* povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť - rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória a súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevyklučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku *res iudicata*. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť

existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, podľa zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, doložky a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Za uvedeným účelom je tiež dôležité predloženie listín - úverovej zmluvy s neoddeliteľnými súčasťami, rozhodcovskej doložky. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie kvality života občanov. Okrem toho, tento výklad možno podporiť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručenú článkom 46 ods. 1 Ústavy. Toto právo sa zaručuje nielen tomu, kto uplatňuje svoje práva, ale aj tomu, proti komu je nárok uplatňovaný. V spotrebiteľských veciach je pomerne časté, že všeobecný súd môže prvýkrát poskytnúť spotrebiteľovi z úradnej povinnosti účinnú spravodlivú ochranu jeho práv, až po podaní návrhu na začatie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku. Právna úprava spotrebiteľského práva pritom jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa aj pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu vo veci sp. zn. 16Er 1275/2009 (7C 148/2012) doručená dňa 24.7.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 29.10.2009, vo veci sp. zn. 15Er 1632/2009 (7C 150/2012) doručená dňa 26.8.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 23.2.2010, vo veci sp. zn. 9Er 1284/2009 (7C 154/2012) doručená dňa 24.7.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 11.12.2009, vo veci sp. zn. 15Er 1406/2009 (7C 158/2012) doručená dňa 6.8.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 21.10.2009, vo veci sp. zn. 15Er 2894/2012 (7C 163/2012) doručená dňa 29.12.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 26.3.2010, vo veci sp. zn. 15Er 2127/2009 (7C 166/2012) doručená dňa 14.10.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 19.2.2010, vo veci sp. zn. 16Er 2827/2009 (7C 180/2012) doručená dňa 21.2.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 10.5.2010, vo veci sp. zn. 15Er 1861/2009 (7C 184/2012) doručená dňa 25.9.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 22.2.2010, vo veci sp. zn. 15Er 1779/2009 (7C 206/2012) doručená dňa 19.9.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 23.2.2010, vo veci sp. zn. 16Er 1273/2009 (7C 213/2012) doručená dňa 24.7.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 29.10.2009, vo veci sp. zn. 16Er 1623/2009 (7C 212/2012) doručená dňa 26.8.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 15.2.2010, vo veci sp. zn. 15Er 1629/2009 (7C 217/2012) doručená dňa 26.8.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 23.2.2010, vo veci sp. zn. 9Er 1285/2009 (7C 221/2012) doručená dňa 24.7.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 11.12.2009, vo veci sp. z. 16Er 1778/2009 (7C 274/2012) doručená dňa 16.9.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 18.2.2010. V uvedených veciach súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov nepreskúmateľnosti rozhodcovského rozsudku a možného rozporu exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Predloženie úverovej zmluvy a jej neoddeliteľných súčasti bolo nevyhnutne potrebné aj pre účely posúdenia platnosti rozhodcovskej doložky a tým i právomoci rozhodcovského súdu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, ako exekučný titul v predmetnej veci. Oprávnený teda úverovú zmluvu a jej neoddeliteľné súčasti súdu, a ani exekútorovi neposkytol. Exekučný súd poukázal i na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Doba, za ktorú rozhodol, vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného nároku v rozhodcovskom rozsudku a uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje za primeranú. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu vo veci sp. zn. 15Er 1121/2010 (7C 236/2012) doručená dňa 26.4.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 25.5.2010, vo veci sp. zn. 9Er 1319/2010 (7C 164/2012) doručená dňa 12.5.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 10.9.2010, vo veci sp. zn. 15Er 2453/2010 (7C 145/2012) doručená dňa 10.9.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 15.11.2010, sp. zn. 15Er 2447/2010 (7C 156/2012) doručená dňa 10.9.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 11.11.2010, sp. zn. 15Er 2563/2010 (7C 191/2012) doručená dňa 23.9.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 15.11.2010, sp. zn. 9Er 2432/2010 (7C 244/2012) doručená dňa 9.9.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 12.11.2010, sp. zn. 9Er 2431/2010 (7C 266/2012) doručená dňa 9.9.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 21.10.2010. V uvedených veciach súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1, ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z., a to po vykonaní materiálneho prieskumu súdu exekučného titulu so zákonom. Vychádzal z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Exekučný súd zistil, že súčasťou Zmluvy o úvere sú aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár, v ktorých okrem iného je uvedené: „Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najneskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí všetky 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.“ Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy, a to napríklad v tom, že v zmluve nie je dohoda o zmluvných úrokoch žiadna, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo je však neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53 ods. 4 písm. o/ Obč. zák.). V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Doba, za ktorú rozhodol, vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného nároku v rozhodcovskom rozsudku a uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje za primeranú. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu vo veci sp. zn. 16Er 3374/2010 (7C 252/2012) doručená dňa 13.12.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 7.2.2011, sp. zn. 16Er 2499/2011 (7C 144/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 26.8.2011, sp. zn. 16Er 2503/2011 (7C 155/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 25.8.2011, sp. zn. 16Er 2507/2011 (7C 169/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 30.8.2011, sp. zn. 9Er 2966/2011 (7C 220/2012) doručená dňa 13.9.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 18.10.2011, sp. zn. 9Er 2506/2011 (7C 238/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 12.9.2011, sp. zn. 15Er 2505/2011 (7C 258/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 30.8.2011, sp. zn. 15Er 2499/2011 (7C 262/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 30.8.2011, sp. zn. 16Er 2496/2011 (7C 265/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 11.8.2011. V uvedených veciach súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1, ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z., a to po vykonaní materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovskú doložku vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda ako neplatnú, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie sporu medzi účastníkmi. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Doba, za ktorú rozhodol, vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného nároku v rozhodcovskom rozsudku a uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje za primeranú. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu vo veci sp. zn. 15Er 2767/2011 (7C 201/2012) doručená dňa 24.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 28.3.2012, sp. zn. 15Er 289/2011 (7C 219/2012) doručená dňa 7.9.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 28.3.2012, sp. zn. 9Er 2644/2011 (7C 235/2012) doručená dňa 15.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 21.12.2011. V uvedených veciach súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodcovskej doložky, či vôbec mohla založiť právomoc rozhodcovského súdu a možného rozporu exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Doba, za ktorú rozhodol, vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného nároku v rozhodcovskom rozsudku a uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje za primeranú. V sporom dotknutých exekučných konaniach neboli preukázané navrhovateľom avizovaná nečinnosť, zbytočné prietahy, ktoré tvrdenie podliehalo prieskumnej činnosti súdu z hľadiska platnej

právnej úpravy (§ 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.) v čase vzniku zodpovednostného vzťahu. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Právo každého na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná súdom zakotvuje aj čl. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru. V tomto smere rozsiahla rozhodovacia prax Ústavného súdu SR ustálila, že pri rozhodovaní, či vo veci došlo k prieťahom v konaní sa zohľadňujú tri kritéria, ktorými sú: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka konania a spôsob, akým súd v konaní postupoval. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, ale aj s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu vo veci č. III. ÚS 69/2011, v ktorom konštatoval, že účastník konania, ktorý počas tvrdenej nečinnosti súdu, prieťahov v konaní, neprejaví navonok svoju nespokojnosť s jeho postupom, koná v rozpore so zásadou každý nech si stráži svoje práva. Navrhovateľ (oprávnený subjekt z predmetného exekučného konania) nepreukázal, že by urobil procesné úkony smerujúce k urýchlenému rozhodnutiu vo veciach (pokiaľ ide o sp. zn. 15Er 2453/2012, 15Er 2447/2010, 9Er 1319/2010, 15Er 2563/2010, 15Er 2767/2011, 15Er 2899/2011, 9Er 2506/2011, 9Er 2432/2010, 9Er 2431/2010, sťažnosti oprávneného, predseda súdu vyhodnotil ako neopodstatnené). Súd tiež poukazuje na nález Ústavného súdu SR II.ÚS 520/2012-39 zo dňa 10.7.2013 týkajúci sa navrhovateľa vo veciach Okresného súdu Zvolen, vedených pod sp. zn. 27Er 539/2010 a sp. zn. 22Er 915/2010, v ktorých navrhovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ústavný súd rozhodol, že základné práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov porušené neboli, hoci konania na okresnom súde trvali ku dňu podania sťažnosti 20 resp. 24 mesiacov (súd v oboch prípadoch zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie). Ústavný súd v náleze konštatoval, že je významná, priam kľúčová skutočnosť, že sťažovateľka (spoločnosť P.) pred okresným súdom iniciovala značne vysoký počet exekučných konaní (ide o 100 až 1000 exekučných konaní - návrhov v typovo obdobných veciach), pričom je nevyhnutné vziať daný fakt do úvahy, a to smerom ku kritériám posudzovania prieťahov v záujme ochrany práv a slobôd iných subjektov. Súd ďalej poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 606/2012, ktoré sa týkalo sťažnosti navrhovateľa v obdobnej veci, v ktorej bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná dňa 15.8.2011, nasledovala výzva na predloženie rozhodcovskej zmluvy zo dňa 16.4.2012, ktorá bola predložená dňa 4.5.2012 a uznesením zo dňa 5.10.2012 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Ústavný súd SR okrem iného zdôraznil, že aj niekoľkomesačná nečinnosť súdu, nemusí zakladať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Poukázal na to, že sťažovateľ (navrhovateľ) podával žiadosti hromadne, teda zaťažoval súd v rovnakom čase väčším počtom podaní, a preto musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, čo je ústavne akceptovateľné. Uvedené závery Ústavného súdu je možné aplikovať aj v predmetnej veci. Navrhovateľ v predmetnom časovom období podával viacero (v stovkách) exekučných návrhov, ktoré následne boli predkladané súdu, ako návrhy na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ musel vychádzať z daných technických a administratívnych možností súdu, ktorý má spracovať hromadné žiadosti (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co 122/2014, sp. zn. 2Co 82/2014, Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Co 306/2014, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co 147/2014, Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co 18/2014, sp. zn. 5Co 169/2014). Súd ďalej poukazuje na to, že exekučné súdy žiadosti o udelenie poverenia na základe predkladaných rozhodcovských rozsudkov zamietali už od roku 2009, preto navrhovateľ nemohol odôvodnene očakávať aj v nasledujúcich rokoch, že súd bude na základe obdobných exekučných titulov exekúciu pripúšťať a vydávať poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnený neustále predkladal tieto exekučné tituly na vykonanie exekúcie, napriek už dlhšiu dobu ustálenej súdnej praxe. Ďalej súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. sp. 5MCdo 11/2012 zo dňa 29.4.2013 (porovnaj aj rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 26Co 16/2014), podľa ktorého dokazovanie (vyžadujúce nariadenie pojednávania s možnosťou účasti oprávneného i povinného) vo fáze exekučného konania, a to podania žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi, neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby sa tým nezmaril účel exekúcie, o ktorej sa povinný má prvýkrát dozvedieť až dorúčením upovedomenia o začatí exekúcie. Právo Európskej únie tým exekučný súd neporušil, a z tohto hľadiska sa tiež nejedná o nesprávny úradný postup. V tejto časti súd opätovne poukazuje na § 45 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 244/2012 Z. z. Navrhovateľ v priebehu konania predložil znalecký posudok č. 1/2013 vypracovaný Doc. L.. P.. U. F., P., na základe jeho žiadosti za účelom zistenia, či je právom Európskej únie zakázané, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Zo záveru posudku vyplýva, že

právo Európskej únie a bez splnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Znalec v uvedenom posudku riešil právnu otázku, ktorú však je oprávnený riešiť len súd. Tvrdený nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti, v zbytočných prieťahoch v exekučnom konaní možno pritom objektívne zistiť iba dôkazom, ktorým je oboznámenie exekučného spisu. Nesprávny úradný postup exekučného súdu nemohol spočívať ani v tom, že súd nepredložil Súdnemu dvoru Európskej únie návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, lebo exekučnému súdu nebránilo v rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia nevyriešenie žiadnej prejudiciálnej otázky. Hodnotiac postup exekučného súdu v uvedených jednotlivých veciach (NZP) je teda významné, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. V nadväznosti na tento exekučný titul, exekučný súd viazaný ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, zvýrazňujúcim zodpovednosť exekučného súdu na vydanie poverenia ako výsledok náležitého preskúmania, okrem iného i exekučného titulu, žiadosť súdneho exekútora v jednotlivých veciach na vydanie poverenia zamietol. Doba, ktorá uplynula odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, do rozhodnutia exekučného súdu nie je tak významná, aby ju s poukazom na okolnosti vecí, bolo možné kvalifikovať ako nečinnosť, resp. zbytočné prieťahy. Exekučný súd rozhodol v čase primeranom skutkovému a právnomu stavu vecí. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (NP) vo veci sp. zn. 15Er 1279/2009 (7C 160/2012) bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009, uznesením zo dňa 23.2.2010 ju sčasti zamietol, a dňa 8.3.2010 poveril exekútora vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 464,72 eur. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (NP) vo veci sp. zn. 9Er 25/2009 (7C 167/2012) bola tunajšiemu súdu doručená dňa 29.1.2009 a dňa 3.2.2009 súd poveril exekútora vykonaním exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (NP) vo veci sp. zn. 16Er 1500/2010 (7C 170/2012) bola tunajšiemu súdu doručená dňa 7.6.2010, uznesením zo dňa 9.9.2010 ju sčasti zamietol, a dňa 5.10.2010 poveril exekútora vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 89,26 eur. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (NP) vo veci sp. zn. 15Er 2736/2010 (7C 254/2012) bola tunajšiemu súdu doručená dňa 14.10.2010, uznesením zo dňa 24.11.2010 ju sčasti zamietol, a dňa 29.11.2010 poveril exekútora vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 114,20 eur. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (NP) vo veci sp. zn. 15Er 1626/2009 (7C 256/2012) bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009, uznesením zo dňa 25.3.2010 ju sčasti zamietol, a dňa 29.3.2010 poveril exekútora vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 212,17 eur. V uvedených veciach po vykonaní materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom, súd sčasti žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (okrem 9Er 25/2009) sčasti zamietol, a na časť vymáhanej istiny mu poverenie udelil. Vo veci sp. zn. 15Er 1279/2009, sp. zn. 15Er 1626/2009 pritom najskôr vyzýval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s neoddeliteľnými súčasťami. Vo veci sp. zn. 15Er 1279/2009 oprávnený za týmto účelom žiadal o poskytnutie lehoty 60 dní a vo veci sp. zn. 15Er 1626/2009 na výzvu nereagoval, preto súd na informatívny výsluch predvolal povinnú, na ktorom predložila potrebné listiny. V posudzovaných veciach (NP) rozhodcovský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zmluvy o úvere a exekučný súd najskôr zisťoval, či neobsahuje neprijateľné podmienky. V období 1.6.2010 (legislatívna zmena) pritom zákonná 15 dňová lehota bola určená len na poverenie exekútora a to iba v prípadoch, ak exekučným titulom okrem iného nie je rozhodcovský rozsudok. Zákonná 15 dňová lehota na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom do 31.5.2010 síce platila, ale len v prípade, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Exekučný súd však vo veciach 15Er 1279/2009, 15Er 1626/2009 zistil rozpor exekučného titulu v časti vymáhaného úroku z omeškania, poplatkov, zmluvnej pokuty so zákonom, v ktorej časti zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia. Pretože exekučný titul bol sčasti v rozpore so zákonom, súd nebol povinný rozhodnúť v zmysle dikcie § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní. Preto podľa názoru súdu zo strany exekučného súdu nedošlo v tomto prípade k nesprávnomu úradnému postupu (porovnaj rozhodnutie v podobnej veci a to Krajského súdu Prešov č. 3Co 123/2014). V sporom dotknutých exekučných konaniach (NP) nebola preukázaná navrhovateľom avizovaná nečinnosť, zbytočné prieťahy, ktoré tvrdenie podliehalo prieskumnej činnosti súdu z hľadiska platnej právnej úpravy (§ 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.) v čase vzniku zodpovednostného vzťahu. Súd v tejto časti pritom tiež odkazuje na odôvodnenie rozsudku v skupine vecí NZP, a to konkrétne na rozhodnutie Ústavného súdu vo veci č. III.ÚS 69/2011, vo veci č. II.ÚS 520/2012-39 zo dňa 10.7.2013, č. IV.ÚS 606/2012 a na predložený znalecký posudok č. 1/2013. Navrhovateľ predložil znalecký posudok č. 1/2014 zo záverov ktorého vyplýva, že majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie

predstavuje minimálne 30,76,- eur: mzdové náklady 4,15,- eur, náklady na tlač 5,31,- eur, náklady na úpravu informačného systému 13,86,- eur, náklady na poštovné 3,01,- eur, náklady na telekomunikačné služby 4,43,- eur. Uvedený znalecký posudok je vyčíslením škody spôsobenej v tisíckach exekučných konaní, pričom v uvedenom kontexte je nutné vziať v úvahu, že úradný postup exekučného súdu, ktorý je navrhovateľom namietaný, nie je v jednotlivých konaniach identický. Rozdielnosť možno vidieť či už v spôsobe akým exekučný súd rozhodol, resp. nerozhodol, ako i v lehotách, o ktoré mali byť zákonné lehoty stanovené pre rozhodovanie exekučného súdu prekročené. Vo vypracovanom znaleckom posudku (v konaní posudzovaný ako listinný dôkaz) nie je relevantným spôsobom vyčíslená škoda, ku ktorej v predmetných exekučných konaniach malo dôjsť tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, lebo táto je určená iba ako parciálna časť nepreukázaného balíka nákladov, ktorý je rozpočítaný medzi počet žalôb, ktorými sa navrhovateľ domáha náhrady škody na jednotlivých súdoch v Slovenskej republike. Škoda je tak výlučne paušálnou bez dopadu na konkrétne jednotlivito uplatnené nároky, teda i na predmetné nároky. V podaní označenom ako: Stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovanej k obsahu žaloby navrhovateľ uviedol, že podľa jeho názoru preukázal vznik škody označením dôkazov preukazujúcich nesprávny úradný postup súdu, pričom nie je možné reálne predpokladať, že nesprávny úradný postup súdu nemal na jeho majetok a aktivity žiaden vplyv (súd vykonaním úradného postupu spôsobil konečnú nevyožiteľnosť jeho nároku, keď požičané finančné prostriedky viac nemôže získať naspäť a zároveň o návrhu rozhodoval neprimerane dlho, pričom čas navyše pri hospodárskych aktivitách niečo stojí). Toto všetko predstavuje škodu na jeho strane. Nečinnosť súdu spôsobila zmenu v pracovných aktivitách jeho (navrhovateľa) zamestnancov (práca navyše) a v administratívnych postupoch (úkony navyše), a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. V hraničných prípadoch znamenala nutnosť prijať nových zamestnancov na pokrytie zvýšeného objemu prác. Dôsledkom je zníženie majetku na jeho strane. Ako náhradu majetkovej škody si uplatňuje náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu: náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, náklady na udržiavanie a správu informačného systému, náklady na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde (náklady, ktoré musel vynaložiť na zamestnancov, poštovné, papier, tlač, elektronické služby, atď.) v záujme toho, aby docielil postup v exekučnom konaní a rozhodnutie o jeho návrhu. Ak by súd bol včas rozhodol, nemusel by sa prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, kde nebolo rozhodnuté, atď. Pre konanie nie je významný fakt, ako bolo o jeho návrhu rozhodnuté (či pozitívne, alebo negatívne), keďže toto nemohlo ovplyvniť jeho činnosť, v snahe dosiahnuť (akékoľvek) rozhodnutie o návrhu na vydanie poverenia. Uvedený znalecký posudok, ako to už bolo uvedené, je vyčíslením škody spôsobenej v tisíckach exekučných konaní. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ani pri preukázaní vzniku škody, nepredložil relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku škody. K činnosti označenej ako overovanie skutočností, či súd rozhodol v exekučnej veci, by pritom, podľa názoru súdu, pristúpil bez ohľadu na prípadnú existenciu namietaného postupu exekučného súdu. Pokiaľ ide o informačný systém ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi ho k svojej činnosti nevyhnutne potrebuje, a to v období pred spornou exekúciou, ako i po nej. Navrhovateľ pritom ani nepreukázal k akým konkrétnym úpravám informačného systému došlo a ani, či je daná príčinná súvislosť s namietaným úradným postupom. Nepreukázal zvýšenie objemu prác a postupov, a ani ďalšiu tvrdenú majetkovú škodu a jej výšku. Navrhovateľ tiež nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorej tvrdil v žalobe. Preto nemožno, z dôvodu nepreukázania (ako to však už bolo uvedené, nedošlo k naplneniu ani prvého predpokladu zodpovednosti a to nesprávneho úradného postupu) akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne mohol uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k vymožitelnosti pohľadávky s príslušenstvom, že došlo u neho, resp. u členov riadiacich orgánov, ako aj u majiteľov k pocitom frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, že došlo k zániku ďalších plánovaných podnikateľských aktivít, k zániku už vytvorených podnikateľských plánov, že došlo u neho k hospodárskej strate, k ovplyvneniu podnikateľských postupov, neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučiniením, čo z uvedeného návrhu nevyplýva, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávnemu úradnému postupom dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené.

S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa, považuje súd jeho konanie za rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mu mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu. Podľa názoru súdu, navrhovateľ sa snaží predmetným návrhom eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim podľa neho v porušení povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, že bol nečinný, konal so zbytočnými prietrahmi, že vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok, a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhrada nebola priznaná. Odporcovi, ktorý mal vo veci úspech náhrada trov konania nebola priznaná, pretože ich neuplatnil a napokon mu žiadne ani nevznikli. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nevzniklo, pretože vo veci úspech nemal. Z dôvodu nepreukázania základu nároku zodpovednosti odporcu za vznik škody, nebol dôvod na vydanie medzitýmneho rozsudku, ktorý má svoje opodstatnenie len v prípade preukázaného základu nároku. S poukazom na odôvodnenie rozsudku nebolo potrebné podať návrh na kontrolu ústavnosti § 9 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31.12.2012 z dôvodu, že by mal byť v rozpore s Ústavou SR. Vec č. k. 7C 263/2012 súd vylúčil na samostatné konanie, kde bude potrebné doplniť dokazovanie oboznámením sa s exekučným spisom.

Proti tomuto rozsudku a to výroku, ktorým návrhy navrhovateľa zamietol podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodov že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 O.s.p. a to, že v spojení s ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatňované a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvého stupňa vec prejednal v jeho neprítomnosti postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že navrhovateľ riadne a včas požiadaval o zrušenie pojednávania. Navrhovateľ uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich k tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu je potrebné z konania vylúčiť, pričom okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených veciach a skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodovaciu prax iných krajských súdov. Čo sa týka konečného rozhodnutia vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť navrhovateľa o odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Súd sa tiež dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Namietal porušenie svojho práva na kontradiktórne konanie, kedy navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom o prednesoch vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy. Čo sa týka skutočnosti, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, poukázal na skutočnosť, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Poukázal tiež na judikatúru Ústavného súdu, koncepciu spravodlivého súdneho konania s tým, že kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je ani dôležité

to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane, alebo žiadnej z nich. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je v odôvodnení rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktoré obsah a rozsah si určil sám, kedy navrhovateľ žiadal vykonať dokazovanie všetkými listinami, ktoré tvoria exekučný spis. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti konaním dlžníka povinného. Súd však úplne ignoroval všetky tvrdenia o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu výdajov, na administratívne spracovanie textov, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje. Z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zrejmé akou úvahou súd dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla. Rovnako sa to však týka chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Navyše napriek tomu, že skutkový dej a skutkový základ v tomto konaní je jedinečný, odôvodnil svoje negatívne rozhodnutie rovnakými dôvodmi opísanými tými istými vetami, ako v iných svojich rozhodnutiach. Nesúhlasil tiež s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník, teda povinný. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Navrhovateľ hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie si zabezpečil. Poukázal tiež na skutočnosť, že aj po podaní návrhu škoda ďalej narastá. Poukázal ďalej na to, že ako dôkaz o vzniku škody predložil znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave, a ktorým je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na navrhovateľa negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku a to v posudku určenej výške. V konaní tak boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. Súd vo svojom rozhodnutí vôbec nevyvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako aj práv na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod. Rozhodnutie súdu je preto vnútorne rozporné a napriek tomu, že súd zistil porušenie práva nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Uviedol, že sú irelevantné úvahy súdu o tom aké spôsoby judikovania pohľadávky si navrhovateľ zvolil a tiež sú irelevantné úvahy o podstate a rozsahu podnikateľského rizika. Všetky a akékoľvek problémy, ktoré boli vyvolané v právnej sfére navrhovateľa nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu svedčia o potrebe nastoliť spravodlivosť poskytnutím finančnej satisfakcie za porušenie práva. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na opätovné prejednanie. Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, na ktoré v podrobnostiach poukazuje. K odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Navrhovateľ založil svoje nároky v prejednávanej veci na tom skutkovom základe, že exekučný súd nerozhodol o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že dôvody odvolania, uplatnené navrhovateľom nie sú dané. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný v prípade, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.. Za takúto vadu považuje navrhovateľ predovšetkým tú skutočnosť, že mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Zo spisu však vyplýva, že súd prvého stupňa určil termín pojednávania na 20.01.2015, a to dňa 31.12.2014, pričom predvolanie bolo doručené navrhovateľovi a jeho právnomu zástupcovi dňa 05.01.2015. Navrhovateľ sa na pojednanie nedostavil a svoju neúčast' ospravedlnil žiadosťou o odročenie pojednávania zo dňa 16.01.2015. Ako dôvod uviedol, že zaslal súdu návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná 1/ - Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn.

7C/6/2010, o ktorom návrhu musí súd najskôr rozhodnúť, a preto pojednávanie musí byť odročené. Následne mailom zo dňa 19.01.2015 súd prvého stupňa oznámil právnenému zástupcovi navrhovateľa, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje a pojednávanie dňa 20.01.2015 sa uskutoční. Súd prvého stupňa pred vyhlásením rozsudku na pojednávaní dňa 20.01.2015 v danej veci rozhodol o návrhoch navrhovateľa na prerušenie konania a to uznesením zo dňa 20.01.2015, č. k. 7C/144/2012-443 a uznesením zo dňa 20.01.2012, č. k. 7C/144/2012-444. Takýto postup aj odvolací súd považoval za správny, najmä keď bolo navrhovateľovi známe, že takmer vo všetkých obdobných veciach súdy väčšinou postupovali tak, že o návrhu na prerušenie konania rozhodli na pojednávaní, kde bol vyhlásený rozsudok vo veci samej. Takže navrhovateľ túto vedomosť mal, preto sa pojednávania mohol osobne zúčastniť. Zo spisu ďalej vyplýva, že nadriadeným Krajským súdom v Trenčíne bolo už rozhodnuté o námietke zaujatosti sudkyne Okresného súdu Prievidza L.. Y. G., ktorej vec pripadla na prejednanie podľa rozvrhu práce, a to uznesením č. k. 4NcC/613/2012-19 zo dňa 02.11.2012. O tvrdení navrhovateľa, že v takýchto prípadoch rozhodoval výlučný sudca, už bolo rozhodnuté Najvyšším súdom vo viacerých rozhodnutiach, napr. v uznesení zo dňa 31. mája 2010 v konaní sp. zn. 3NcC/14/2010, z ktorého vyplynulo, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca vykonáva súdnictvo a Najvyšší súd aj v konaní 3Cdo/102/2013 konštatoval, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľa svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2013. Samotnú okolnosť, že navrhovateľ aj po rozhodnutí nadriadeného súdu o nezaujatosti vec prejednávajúceho sudcu považoval tohto za zaujatého a odmietal sa zúčastniť pojednávania, nemožno akceptovať ako dôvod pre odročenie pojednávania, pretože otázka zaujatosti sudcu bola vyriešená postupom stanoveným Občianskym súdnym poriadkom a nepredstavovala preto pre súd prvého stupňa prekážku pojednávania a vo veci. K odňatiu možnosti konať pred súdom nedošlo ani v odvolaní namietaným neumožnením reagovať na vyjadrenie protistrany, oboznámiť sa s vykonanými dôkazmi, vyjadriť sa k dôkazom, navrhovať ďalšie dôkazy a všeobecne porušením práva na kontradiktórny proces. Súd prvého stupňa totiž nariadením pojednávania umožnil navrhovateľovi realizáciu viacerých práv, ktorých porušenie navrhovateľ namieta. Pokiaľ sa navrhovateľ pojednávania nezúčastnil bez toho, aby na jeho strane bol pre neúčast' daný dôležitý dôvod, nie je realizácia procesných práv navrhovateľa, ktorú umožňuje práve pojednávanie, pochybením súdu prvého stupňa, ale iba dôsledkom konania samotného navrhovateľa. Neúčast'ou na pojednávaní sa navrhovateľ zbavil možnosti vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu. Okrem toho nariadením pojednávania s riadnym poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa vytvoril navrhovateľovi možnosť uplatniť právo na kontradiktórny proces v plnom rozsahu, a preto neobstoja jeho námietky uvádzané v odvolaní o tom, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam protistrany, k dôkazom a sám navrhovať dôkazy. Navrhovateľ bez ospravedliteľného dôvodu túto možnosť nevyužil, keď sa pojednávania nezúčastnil bez toho, aby mal na to dôležité dôvody. Pokiaľ sa jedná o znalecký posudok, na výšku škody, tak takýto dôkaz treba považovať za nadbytočný, pretože v prípade nepreukázania nesprávneho úradného postupu, ako jednej zo základných podmienok vzniku škody je otázka výšky škody bezpredmetná. Pokiaľ ide o konštatovanie prieťahov, tak súd prvého stupňa podrobne a správne vyložil, prečo pre nečinnosť exekučného súdu nestačí samotné prekročenie zákonom stanovenej lehoty, ak aj naplnenie ďalších relevantných okolností prípadu. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Z odvolania nie je zrejmé, o ktoré nevykonané dôkazy, ktoré by boli v priebehu prvostupňového konania navrhované a súdom prvého stupňa nevykonané sa jedná. Dôvod na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto nemožno považovať za opodstatnený. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný v prípade nesprávnej aplikácie a výkladu právnej normy, prípadne použitia právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť. Navrhovateľ vo svojom odvolaní konkrétne neuvádza, ktoré ustanovenie, najmä hmotnoprávneho predpisu, a to zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov malo byť súdom prvého stupňa nesprávne vyložené, prípadne aplikované. Odvolací súd v rámci svojej prieskumnej činnosti nezistil, že by súd prvého stupňa nesprávne vyložil príslušné ustanovenia zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, prípadne, že by na zistený skutkový stav ustanovenia tohto zákona nesprávne aplikoval. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prenesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na

závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, popríklad poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 - § 135 O.s.p. Odvolacím dôvodom podľa citovaného ustanovenia teda možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je teda možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je ani dôvod na polemizovanie s jeho skutkovými závermi. Z uvedených dôvodov boli vo vzťahu k navrhovateľom tvrdeným predpokladom vzniku uplatnených nárokov správne skutkové aj právne závery súdu prvého stupňa a vzhľadom na neexistenciu ním tvrdených predpokladov zodpovednosti za uplatnenú škodu a nemajetkovú ujmu bolo napadnuté rozhodnutie správne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi túto náhradu trov nepriznal, nakoľko odporca nepodal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.